

17.3.2009

Dnro 3958/4/07

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Jukka Lindstedt

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Astrid Geisor-Goman

ESITUTKINTA TULEE HOITAA ENNEN SYYTEOIKEUDEN VANHENTUMISTA

1

KANTELU

A pyysi 21.12.2007 päivätyssä kirjeessään oikeusasiamiestä tutkimaan Helsingin poliisilaitoksen ja Helsingin syyttäjälaitoksen menettelyä liikenne rikkomuksia ja kulkuneuvon kuljettamista oikeudetta koskevien asioiden tutkinnassa. Hän arvosteli erityisesti sitä, että liikenne rikkomusten esitutkinta oli kestänyt lähes kaksi vuotta. Poliisi oli toimittanut asiakirjat syyttäjälle syyte oikeuden vanhentumisen ollessa käsillä ja syyttäjä oli kärjäoikeudessa peruuttanut syyteen syyte oikeuden vanhentumisen vuoksi kuuden liikenne rikkomuksen osalta. A:n mukaan viranomaisien huolimattomuuden ja viivytyksen takia em. rikoksiin syyllistynyttä henkilöä ei ole tuomittu ja veloitettu korvaamaan A:lle hänen autonsa korjauskuluja. Näitä korjauskuluja on ollut vuoteen 2006 asti n. 13 500 euroa.

3

RATKAISU

3.1

Tapahtumatietoja

1. Rikosasia

A teki 13.4.2005 rikosilmoituksen kolmesta liikenne rikkomuksesta, jotka olivat tapahtuneet 15.1.–31.1.2005, 15.3.–1.4.2005 ja 9.4.–13.4.2005. Rikoksesta epäiltyä B:tä kuulusteltiin 27.9.2005 ja asianomistaja A:ta 19.2.2007. Rikosasian tutkinnanjohtajana toimi ylikonstaapeli N ja vanhempi konstaapeli R. Esitutkintapöytäkirja lähetettiin 21.2.2007 syyttäjälle syyte harkintaa varten. Esitutkintapöytäkirja saapui syyttäjänvirastoon 27.2.2007. Syyttäjän haastehakemus oli tullut vireille Helsingin kärjäoikeudessa 8.6.2007. Helsingin kärjäoikeus antoi 19.9.2007 asiassa tuomion R 07/4677. Tuomion mukaan kärjäoikeus ei tutkinut syyllisyyttä em. liikenne rikkomusten osalta, koska syyte oikeus niistä oli vanhentunut, eikä asianomistaja A ollut esittänyt niiden osalta yksityisoikeudellisia korvausvaatimuksia.

2. Rikosasia

A teki 4.8.2005 rikosilmoituksen kolmesta liikenne rikkomuksesta, jotka olivat tapahtuneet 31.5.2005, 22.7.–23.7.2005 ja 23.7.–26.7.2005. Rikoksesta epäiltyä B:tä kuulusteltiin 27.9.2005 ja asianomistaja A:ta 19.2.2007. Tutkintailmoituksen mukaan asiasta oli tehty tekninen tutkinta 6.- 7.10.2005.

Tutkintailmoituksen mukaan (kirjattu 4.8.2005) asian tutkinnanjohtaja oli X. Komisario X:n selvityksen mukaan hänestä tuli asian tutkinnanjohtaja vasta tammikuussa 2007, koska hän oli asian kirjaamisaikana suorittamassa poliisin päällystötutkintoa.

Tutkintailmoituksesta ilmenee lisäksi, että vastaavanlaisista tapauksista on kirjattu ilmoitukset. Syyttäjä on tehnyt niistä päätökset syyttämättä jättämisestä.

Esitutkintapöytäkirja lähetettiin 22.2.2007 syyttäjälle syyteharkintaa varten. Esitutkintapöytäkirja saapui syyttäjänvirastoon 27.2.2007. Asiassa teetettiin kihlakunnansyyttäjän pyynnöstä lisätutkinta. Lisätutkintapöytäkirjan mukaan lisätutkinta oli tarvittu, koska todistajan kuulustelu oli pudonnut pois syyttäjälle lähetetystä pöytäkirjasta. Todistaja C:tä kuultiin 27.3.2007 toukokuun viimeisenä päivänä 2005 tapahtuneen törmäyksen osalta. Syyttäjän haastehakemus oli tullut vireille Helsingin kärjäoikeudessa 8.6.2007. Helsingin kärjäoikeus antoi 19.9.2007 asiassa tuomion. Tuomion mukaan kärjäoikeus ei tutkinut B:n syyllisyyttä em. liikenne rikkomusten osalta, koska syyteoikeus niistä oli vanhentunut, eikä asianomistaja A ollut esittänyt niiden osalta yksityisoikeudellisia korvausvaatimuksia.

3. Rikosasia

A teki 4.10.2005 rikosilmoituksen liikenne rikkomuksesta, joka oli A:n mukaan tapahtunut 30.9. - 3.10.2005. Tammikuussa 2007 asian tutkinnanjohtajaksi tuli komisario X.

Helsingin kärjäoikeus antoi 19.9.2007 asiassa tuomion. Kärjäoikeus tuomitsi B:n liikenne rikkomuksesta sakkorangaistukseen.

4. Rikosasia

A teki 24.2.2006 rikosilmoituksen kolmesta liikenne rikkomuksesta, jotka olivat A:n mukaan tapahtuneet 21.2. - 24.2.2006. Asianomistaja A:ta kuulusteltiin 24.2.2006 ja rikoksesta epäilty B kuulusteltiin 3.3.2006 ja 4.12.2006. Esitutkinta keskeytettiin 23.11.2006, koska tutkinnassa ei ollut saatu riittävää selvyyttä.

Asian tutkinnanjohtaja oli ylikomisario Y ja asian tutki vanhempi konstaapeli Z.

5. Rikosasia

A teki 14.3.2006 rikosilmoituksen liikenne rikkomuksesta. Rikoksesta epäilty B kuulusteltiin puhelimitse 16.3.2006. Esitutkinta keskeytettiin 23.11.2006, koska tutkinnassa ei ollut saatu riittävää selvyyttä.

Asian tutkinnanjohtaja oli ylikomisario Y ja asian tutki vanhempi konstaapeli Z.

6. Rikosasia

A teki 7.3.2006 rikosilmoituksen liikenne rikkomuksesta, joka oli tapahtunut 2.3. - 4.3.2006. Rikoksesta epäilty B kuulusteltiin puhelimitse 8.3.2006. Asiasta lähetettiin 10.3.2006 tutkimus- ja lausuntopyyntö keskusrikospoliisin rikostekniseen laboratorioon. Keskusrikospoliisiin lähetetyssä näyt-

teessä ei ollut vertailukelpoisia jälkiä. Esitutkinta keskeytettiin 23.11.2006, koska tutkinnassa ei ollut saatu riittävää selvyyttä. Asian tutkinnanjohtaja oli ylikomisario Y ja asian tutki vanhempi konstaapeli Z.

7. Rikosasia

A teki 11.4.2007 rikosilmoituksen kulkuneuvon kuljettamisesta oikeudetta lukuisia kertoja aikavälillä 27.3.- 14.4.2007. Rikoksesta epäilty B kuulusteltiin 2.5.2007 ja todistajaa ja asianomistajaa kuulusteltiin 21.5.2007. Pöytäkirja valmistui 25.5.2007 ja oli 18.6.2007 merkitty saapuneeksi Helsingin kihlakunnan syyttäjänvirastoon. Asian tutkinnanjohtaja oli rikoskomisario Å ja asian tutki vanhempi konstaapeli Q.

Käräjäoikeus tuomitsi 19.9.2007 B:n useista kulkuneuvon kuljettamisista oikeudetta sakkorangais-
tukseen.

8. Rikosasia

A teki 16.4.2007 rikosilmoituksen kulkuneuvon kuljettamisesta oikeudetta useita kertoja aikavälillä 2.4.- 15.4.2007. Rikoksesta epäilty B kuulusteltiin 2.5.2007 ja todistajaa ja asianomistajaa kuulusteltiin 21.5.2007. Lisäksi todistajan asemassa on kuulusteltu puhelimitse 22.5.2007 Pia A. Pöytäkirja valmistui 24.5.2007 ja oli 18.6.2007 merkitty saapuneeksi Helsingin kihlakunnan syyttäjänvirastoon. Asian tutkinnanjohtaja oli rikoskomisario Å ja asian tutki vanhempi konstaapeli Q.

Helsingin käräjäoikeus antoi 19.9.2007 asiassa tuomion R 07/4677. Käräjäoikeus tuomitsi B:n useista kulkuneuvon kuljettamisista oikeudetta sakkorangaistukseen.

3.2

Oikeusohjeet

Suomen perustuslain 21 §:n 1 momentin mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti ja ilman aiheetonta viivytystä lain mukaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai viranomaisessa.

Valtion virkamieslain 14 §:n mukaan virkamiehen on suoritettava tehtävänsä asianmukaisesti ja viivytyksettä.

Esitutkintalain 6 §:n mukaan esitutkinta on toimitettava ilman aiheetonta viivytystä.

Poliisilain 3 §:n mukaan poliisin tehtävät on hoidettava mahdollisimman tehokkaalla ja tarkoituksenmukaisella tavalla. Olosuhteiden vaatiessa tehtävät on asetettava tärkeysjärjestykseen.

3.3

Kannanotto

3.3.1

Yleistä A:n rikosilmoitusten käsittelystä

A kertoo kantelussaan, että B oli toukokuun 2004 ja maaliskuun 2006 välisenä aikana 11 kertaa kol-

hinut hänen autoaan. A:n mielestä poliisi ei ole ottanut hänen asiaansa todesta, vaikka hän oli tehnyt näistä asioista lähes 20 rikosilmoitusta ja toimittanut poliisille yli sata kuvaa. A:n mielestä tutkinnan puutteista ja viipymisestä johtuen suuri osa teoista oli esitutkinnan aikana vanhentunut ja A oli itse joutunut maksamaan B:n aiheuttamat vahingot.

Käytettävissäni olevasta asiakirja-aineistosta ilmenee, että poliisi on kirjannut yhteensä 13 A:n ilmoittamaa B:tä koskevaa liikenne rikkomusta ja neljä ilmoitusta kulkuneuvon kuljettamisesta a-keudetta. Näistä rikosilmoituksista on 14 edennyt syyttäjälle syyteharkintaa varten. Poliisi on myös osassa näistä jutuista toimittanut paikan päällä rikospaikkatutkintaa ja lähettänyt näyttöä keskusrikospoliisiin rikoslaboratorioon lausuntoa varten. Rikoksesta epäiltyä B:tä ja todistajia on myös kuultu näissä asioissa. Näin ollen en voi yhtyä A:n käsitykseen siitä, että poliisi ei olisi ottanut hänen asiaansa todesta.

Asiassa kuitenkin kiinnittää erityisesti huomiota se, että A:n rikosilmoituksilla on ollut ainakin 10 eri tutkinnanjohtajaa. Tämä on ilmeisestikin vaikeuttanut A:n juttujen seuranta ja kokonaisuuden hallintaa. Se, että jutut ovat hajaantuneet useammalle tutkijalle ja tutkinnanjohtajalle, lienee vaikeuttanut A:lle aiheutuneen vahingon ja haitan kokonaisuuden havaitsemista ja sen havaitsemista, että tapahtumissa ei ehkä ole ollut kyse tavanomaisesta liikenne rikkomusasiasta.

Poliisilaitoksen sisäiset määräykset töiden järjestelystä ovat enemmän tarkoituksenmukaisuus- kuin laillisuus kysymys. Töiden organisointi muuttuu kuitenkin laillisuus kysymykseksi, mikäli sillä on, kuten tässä tapauksessa, ollut kielteistä vaikutusta yksilön oikeusturvaan. Vaikka poliisilain 3 § antaakin poliisille olosuhteiden vaatiessa mahdollisuuden asettaa tehtäviä tärkeysjärjestykseen, niin se ei kuitenkaan poista poliisilta velvollisuutta hoitaa vähemmän tärkeiksi arvioituja esitutkintatehtäviä esitutkintalain 6 §:n edellyttämällä tavalla ilman aiheetonta viivytyksiä. Totean myös, että samaa epäiltyä koskevat, ainakin samantyyppiset rikosepäilyt tulisi käsitykseni mukaan yleensä tutkia tarkoituksenmukaisina kokonaisuuksina, mahdollisuuksien mukaan saman tutkijan ja tutkinnanjohtajan toimesta.

3.3.2

Tutkinnan rajaus jäljempänä

Tulen jäljempänä rajaamaan A:n kantelukirjoituksen tutkinnan koskemaan niitä Helsingin kärjäoikeuden tuomioon 19.9.2007 sisältyviä liikenne rikkomuksia, jotka kärjäoikeus oli katsonut vanhentuneiksi. Nämä liikenne rikkomukset oli tutkittu esitutkintapöytäkirjoissa. Näin siksi, että saamani selvitys ei ole tuonut esiin seikkoja, joiden perusteella minulla olisi aihetta epäillä, että poliisi olisi A:n tekemien muiden rikosilmoituksen käsittelyssä menetellyt lainvastaisesti tai jättänyt velvollisuutensa täyttämättä.

Esitutkinnassa 1. tutkitut teot olivat tapahtuneet 15.–31.1.2005, 15.3.–1.4.2005 ja 9.–13.4.2005 sekä esitutkinnassa 2. tutkitut teot 31.5.2005, 22.–23.7.2005 ja 23.–26.7.2005.

3.3.3

Esitutkintojen kestosta

Esitutkinnan viivytyksetön toimittaminen palvelee niin rikosten asianosaisten oikeusturvan toteutusta kuin esitutkinnan tuloksellisuuttakin. Asianmukainen esitutkinta ja sen viivytyksetön toimittami-

nen on tärkeää koko rikosoikeudellisen järjestelmän toimivuuden ja uskottavuuden kannalta. Tutkinnalle ei voida asettaa yleistä enimmäisaikaa, vaan esitutkintalaissa tarkoitettua hyväksyttävää aikaa on arvioitava huomioon ottaen asian laatu, laajuus sekä yksilölliset erityispiirteet.

Käsittelyn kestoa arvioitaessa on otettava huomioon muun muassa asian laatu ja laajuus. Myös käytettävissä olevat resurssit vaikuttavat esitutinnan keston. Poliisin velvollisuus asettaa tehtävänsä tärkeysjärjestykseen johtaa siihen, että vähemmän kiireellisiksi arvioidut esitutkinnot joutuvat usein väistymään kiireellisempien tieltä. Selvää kuitenkin on, että poliisin tulee toimittaa esitutkinta ennen syyteoikeuden vanhentumista siten, että syyteharkintaan jää kohtuullinen aika. Näin ei tässä tapauksessa tapahtunut, vaan esitutkinnassa 1. ensimmäisen epäillyn liikenne rikkomuksen syyteoikeus vanhentui ennen esitutinnan valmistumista ja kahden muun epäillyn liikenne rikkomuksen osalta esitutkinta valmistui ja esitutkintapöytäkirja toimitettiin syyttäjälle syyteoikeuden vanhentumisen ollessa käsillä.

Esitutkinnassa 2. kolmen touko- ja heinäkuussa 2005 tapahtuneiden ja epäiltyjen liikenne rikkomusten osalta syyttäjä joutui syyteoikeuden vanhentumisen ollessa käsillä pyytämään poliisilta lisätutkintaa. Lisätutkintapöytäkirjan mukaan lisätutkintapöytäkirjan tarve oli johtunut siitä, että todistajan kuulustelu oli jäänyt pois syyttäjälle lähetetystä pöytäkirjasta.

Totean tältä osin, että viime kädessä tutkinnanjohtaja on vastuussa siitä, että esitutkinta toimitetaan esitutkintalain mukaisesti. Tutkijan velvollisuutena puolestaan on toimittaa esitutkintatoimenpiteet ilman aiheetonta viivytystä. Tutkinnanjohtajien esimiehillä puolestaan on oma johtamis- ja valvontavastuunsa.

Tutkinnanjohtajalle kuuluu myös kaikkien esitutkinnan kannalta tärkeitten päätösten tekeminen. Tutkinnanjohtaja päättää esitutkinnan aloittamisesta ja johtaa tutkintaa. Hän määrää tarvittavista lisäselvityksistä ja kuulusteluista sekä esitutkinnan päättämisestä. Tutkinnanjohtajan tulee itse aktiivisesti seurata johdettavinaan olevien esitutkintojen edistymistä ja pitää huolta siitä, että syyttäjälle syyteharkintaan lähtevä pöytäkirja sisältää kaikki tarvittavat osiot.

3.3.4

N:n menettely

Tutkinnanjohtaja N on ollut vastuussa rikosasia 1.:n lainmukaisesta etenemisestä ja siitä, että asia tutkitaan vanhentumisaikojen puitteissa edellä kuvatun mukaisesti.

Tässä asiassa erityisesti kiinnittää huomiotani se, että käytettävissäni olevan aineiston perusteella rikoksesta epäillyn kuulustelut suoritettiin 27.9.2005 ja asianomistajan kuulustelut lähes 17 kuukautta myöhemmin 19.2.2007, jolloin syyteoikeus oli yhden osateon osalta jo vanhentunut ja toisen osateon osalta syyteoikeuden vanhentumisen ollessa käsillä.

Katson, että N menetteli tutkinnanjohtajana esitutkintalain 6 §:n vastaisesti, kun yhden epäillyn liikenne rikkomuksen syyteoikeus vanhentui ennen esitutkinnan valmistumista ja kahden muun epäillyn liikenne rikkomuksen osalta esitutkinta valmistui ja esitutkintapöytäkirja toimitettiin syyttäjälle syyteoikeuden vanhentumisen ollessa käsillä. Pidän N:n menettelyä myös valtion virkamieslain 14 §:n 1 momentin vastaisena.

Tässä tapauksessa kysymyksessä on ollut rikosoikeudellisesti arvioituna yksinkertainen rikosasia, jonka tutkiminen ei olisi vaatinut erityisen laajoja toimenpiteitä. Epäillyn henkilöllisyys on ollut tiedossa heti, joten ainakin ilmoitustietojen perusteella vaikuttaisi siltä, että suoritettaviksi esitutkintatoimenpiteiksi olisivat pitkälti riittäneet asianosaisen, epäillyn ja mahdollisten todistajien kuulustelut sekä asianomistajalle aiheutuneen vahingon selvittäminen. Käsitykseni mukaan juttu olisi ollut varsin pienellä vaivalla tutkittavissa niin, että asia olisi voitu siirtää syyttäjän syyteharkintaan tai vaihtoehtoisesti päättää asian esitutkinta siirtämättä sitä syyteharkintaan hyvissä ajoin ennen syyteoikeuden vanhentumista.

N ei ole esittänyt hyväksyttävää syytä sille, miksi esitutkinta näiden liikenne rikkomusten osalta valmistui vasta helmikuussa 2007.

Edellä olevan perusteella katson selvitetyn, ettei A:n tekemän rikosilmoituksen perusteella toimitettu esitutkintaa esitutkintalain 6 §:n edellyttämin tavoin ilman aiheetonta viivytystä.

Eduskunnan oikeusasiamiehestä annetun lain 10 §:n 1 momentin nojalla annan ylikonstaapeli N:lle huomautuksen tästä lainvastaisesta menettelystä.

3.3.5

Rikosasia nro 2.

Helsingin poliisilaitos on nyt kyseessä olevan rikosasian käsittelyn osalta selvityksessään todennut, että liikenne rikkomusten syyteoikeuden vanhentuminen on tapahtunut syyteharkinnan eikä esitutkinnan aikana.

Mielestäni selvitykset huomioon ottaen voidaan päätellä, että rikosasian 2:n viivästyminen siten, että syyteoikeus vanhentui myös siinä olevien rikosepäilyjen osalta, ei johtunut syyttäjän viivyttelystä. Syyttäjän diaarin mukaan asiat ovat saapuneet syyteharkintaan 27.2.2007. Syyttäjä on toisessa rikosasiassa pyytänyt poliisilta 12.3.2007 lisätutkintaa esitutkintapöytäkirjasta puuttuneen todistajan kuulemisen vuoksi. Lisätutkintapöytäkirja on saapunut syyttäjänvirastoon 2.4.2007. Syyttäjän haastehakemus on tullut vireille Helsingin käräjäoikeudessa 8.6.2007. Syyteharkinta on siis kestänyt kolme kuukautta ja sen kesto on viivästyttänyt se, että syyttäjälle lähetetystä pöytäkirjasta puuttui erään todistajan kuulustelu.

Tutkintailmoituksen mukaan (kirjattu 4.8.2005) asian tutkinnanjohtaja oli komisario X. Hänen selvityksensä mukaan hänestä tuli asian tutkinnanjohtaja vasta tammikuussa 2007, koska hän oli asian kirjaamisena suorittamassa poliisin päällystötutkintoa.

Helsingin poliisilaitos ei ole pystynyt selvittämään, kuka on toiminut asiassa tutkinnanjohtajana ennen komisario X:ää. Selvityksen mukaan tämä on johtunut siitä, että kun juttu on poistettu henkilötietojen käsittelystä poliisitoimessa annetussa laissa mainittujen sääntöjen mukaisesti poliisiasiantietojärjestelmästä, siitä on tallentunut arkistokantaan eräitä tunnistetietoja. Näiden tunnistetietojen perusteella on mahdollista löytää jutun paperimuodossa arkistoidut asiakirjat. Paperimuodossa arkistoiduista esitutkintapöytäkirjoista samoin kuin arkistokannassa olevista tiedoista ilmenee jutun eri vaiheissa toimineista tutkinnanjohtajista vain viimeisen, esitutkintapöytäkirjan kokoamisvaiheessa tutkinnanjohtajana toimineen virkamiehen nimi.

En ole näin ollen pystynyt selvittämään, kuka on ollut vastuussa tämän rikosasian tutkinnan lainmu-

kaisesta etenemisestä. Käsitykseni mukaan komisario X:n ei ole selvitetty menetelleen tässä asiassa virheellisesti tai olleen muutoinkaan vastuussa siitä, ettei tässä asiassa ollut suoritettu esitutkintaa lain edellyttämin tavoin ilman aiheetonta viivytystä. Käytettävissäni olevan aineiston perusteella vaikuttaisi siltä, että asian rikosoikeudelliseen vanhentumiseen on kiinnitetty huomiota itse asiassa vasta, kun komisario X:stä on tullut asian tutkinnanjohtaja.

Syyteoikeuden vanhentumisen A:n asiassa on mielestäni johtunut puutteellisesta juttuseurannasta.

Koska asiassa ei ole pystytty selvittämään, kuka on ollut asiassa tutkinnanjohtajana ennen komisario X:ää, katson, että Helsingin poliisilaitos on vastuussa siitä, että A:n asiaa ei ole hoidettu esitutkintalain säännösten mukaisesti.

Tutkinnanjohtajan, joka oli ennen X:ää määrätty rikosasian tutkinnanjohtajaksi, olisi tullut huolehtia siitä, että asiassa olisi suoritettu kaikki tarpeelliset tutkintatoimenpiteet ja hänen olisi tullut aktiivisesti valvoa, että esitutkinta olisi asiassa saatettu loppuun kohtuullisessa ajassa.

Viime kädessä yksikön esimiehellä on ollut johtamis- ja valvontavastuu alaistensa toiminnasta.

Menettelyn moitittavuutta arvioidessani olen ottanut lieventävänä seikkana huomioon sen, että asia on kuitenkin pyritty saattamaan päätökseen ja toimittamaan syyteharkintaan ennen syyteoikeuden vanhentumista. Lisäksi saaduista selvityksistä ilmenee, että Keskustan poliisipiirillä on ollut vuosina 2004–2006 vuosittain lähes 20 000 juttua hoidettavana. Esitutinnan keston on siten vaikuttanut myös jutun arvioitu vähäisempi selvittämisenintressi suhteessa vakavampiin ja viipymättä hoidettaviin rikoksiin.

Saatan käsitykseni virheellisestä menettelystä Helsingin poliisilaitoksen ja erityisesti Keskustan poliisipiirin johtajan, ylikomisario L:n tietoon.

4

TOIMENPITEET

Eduskunnan oikeusasiamiehestä annetun lain 10 §:n 1 momentin nojalla annan ylikonstaapeli N:lle huomautuksen vastaisen varalle edellä kohdassa 3.3.4 selostetusta lainvastaisesta menettelystä. Tässä tarkoituksessa lähetän hänelle jäljennöksen tästä päätöksestäni.

Saatan edellä kohdassa 3.3.5 esittämäni käsityksen Helsingin poliisilaitoksen ja Keskustan poliisipiirin johtajan, ylikomisario L:n tietoon. Tässä tarkoituksessa lähetän hänelle ja Helsingin poliisilaitokselle jäljennöksen tästä päätöksestäni.

